

MISSIÓ TÈCNICA DE SUPORT A L'ANÀLISI DELS MECANISMES DE SEGUIMENT DE LA IMPLANTACIÓ DE L'ESTRATÈGIA NACIONAL DE REDUCCIÓ DE LA POBRESA EN EL TXAD

INFORME FINAL

Data de l'informe: setembre del 2004

Autor: Artur Colom Jaén

Estudi finançat per Fundació KONTRAST

Resum analític

1 Acció objecte de l'informe

Missió tècnica en el terreny, entre el 18 i el 30 de juliol del 2004, de suport a la societat civil txadiana en l'anàlisi i el seguiment de la posada en marxa de l'Estratègia Nacional de Reducció de la Pobresa (ENRP). En aquest marc, s'han dut a terme entrevistes amb actors estratègics *in situ* (governamentals i de la societat civil), així com sessions de treball amb els quadres d'Intermón Oxfam responsables del programa a Barcelona, abans i després de la missió.

2 Descripció de l'anàlisi

Objectiu: proporcionar un marc analític a Intermón Oxfam i els seus col·laboradors de la societat civil del Txad, com a instrument de treball per a l'elaboració de sistemes de seguiment pressupostari i dels resultats relacionats amb l'ENRP, i de reflexió sobre l'ENRP.

Metodologia: s'han estudiat una desena d'expedients en el terreny durant la missió i també després, en què l'autor ha dut a terme nombroses entrevistes i reunions amb actors estratègics. L'informe fa una síntesi de tots aquests elements.

3 Conclusions principals

- La societat civil txadiana té poca experiència en l'anàlisi d'estratègies del BM i de l'FMI, principals actors externs implicats en l'ENRP.
- El Govern s'ha plantejat definir i posar en servei l'ENRP com una condició per a la reducció del deute, per tenir així accés a un augment de recursos financers, sense comprometre's veritablement amb el contingut d'aquesta estratègia.
- El recorregut cap a un bon govern, tal com l'entén el BM, amb el suport del BM i l'FMI, no correspon realment a una evolució política del país.
- La societat civil del Txad és un actor feble.
- La riquesa petroliera i la seva gestió ha obnubilat la societat civil txadiana i el govern, i s'ha descuidat la dimensió estratègica de l'ENRP.

Comentario [M1]: Original: "abalizada"? (Es repeteix a la pàg. 12.)

L'anàlisi de tots aquests elements, així reconstituïda, invita a fer els **comentaris avaluatius** següents:

- a. L'ENRP, en si, sorgeix més aviat de la voluntat i de les estratègies del BM i de l'FMI.
- b. La participació del govern i de la societat civil del Txad en la formulació i la posada en marxa de l'ENRP ha estat feble.
- c. L'ENRP proporciona un marc difícil de seguir per a la societat civil txadiana, atesa l'escassa qualitat de l'esmentada formulació.
- d. La societat txadiana no ha entès plenament les implicacions de l'ENRP.
- e. Tot i que les possibilitats de seguiment pressupostari han augmentat aquests últims anys, encara hi ha dificultats tècniques, estadístiques i polítiques.
- f. La reconducció de l'ENRP i l'ajust estructural a efectes del BM i de l'FMI tindrà lloc únicament en el terreny de la política internacional.

4 Recomanacions per a la societat civil txadiana que col·labora amb Intermón Oxfam

En l'àmbit estratègic

- a. Entendre plenament el context de l'ENRP. És a dir, les noves conceptualitzacions del desenvolupament del BM i de l'FMI, i la inserció de la reducció del deute dins de la monitorització de la Iniciativa dels Països Pobres Molt Endeutats.
- b. Llançar un procés d'aprenentatge al camp del seguiment pressupostari i atribuir-li recursos.
- c. Tenir intercanvis amb associacions de països que hagin implantat també una ENRP a la regió, en particular a Camerun, Nigèria i República Centreafricana.
- d. Entendre correctament les implicacions del concepte de *bon govern* utilitzat en el Txad, que és, de fet, el concepte del BM.

En l'àmbit operatiu

- e. Rebre el suport de creditors per finançar els possibles intercanvis explicats anteriorment.
- f. Efectuar un seguiment dels fons atribuïts per la IPPTE en el pressupost ordinari del 2004 i pròximament en el del 2005. La majoria de l'alleugeriment del deute estarà disponible en el pressupost del 2005. El que estava disponible en els pressupostos 2001-2004 constituïa un alleugeriment provisional.
- g. En la revisió de l'ENRP, programada per a mitjans del 2006, preparar-se per exigir un document participatiu, de més qualitat des d'un punt de vista operatiu i, sobretot, estratègic, amb una visió integrada del Txad a llarg termini.

5 Recomanacions per a Intermón Oxfam

- a. Col·laborar en campanyes internacionals ja existents per a la reconducció de les ENRP i polítiques relacionades.
- b. Promoure i guiar els intercanvis internacionals dels seus socis txadians amb grups implicats en els expedients de l'ENRP.
- c. Abonar i guiar els socis de la societat civil txadiana en el reforç de les seves capacitats.
- d. Comprendre plenament les particularitats de la societat civil africana en general, i de la txadiana en particular, amb la finalitat de conèixer els límits de l'aplicació del concepte de *societat civil*.
- e. Comprendre plenament el concepte de *bon govern d'ús oficial*, amb la finalitat d'avaluar-ne correctament la dimensió.

Índex

1. Introducció
 - 1.1 Termes de referència escollits i monitorització del treball
 - 1.2 Metodologia de treball
 2. El Txad enfront de la IPTTE, l'ENRP i el programa pressupostari
 - 2.1 Les relacions del Txad amb l'FMI i el BM
 - 2.2 Els fons vinculats a la IPTTE
 - 2.3 L'ENRP
 - 2.4 La visió estratègica del Txad en l'ENRP
 - 2.5 Les relacions entre l'ENRP, el pressupost ordinari i els pressupostos programa per sectors
 3. La SCT enfront de les implicacions de l'ENRP
 - 3.1 El paper de la SCT en el seguiment pressupostari
 - 3.2 El paper de la SCT en la reconducció de l'ENRP
 - 3.3 El paper d'Intermón Oxfam en el suport a la SCT al llarg de tot el procés
 4. Conclusions i recomanacions
 - 4.1 Conclusions principals
 - 4.2 Recomanacions per a la societat civil txadiana sòcia d'Intermón Oxfam
 - 4.3 Recomanacions per a Intermón Oxfam
 5. Documents consultats i posats a disposició d'Intermón Oxfam
 6. Llista de les persones entrevistades
- Annex I

GLOSSARI

IO	Intermón Oxfam
STEE	Societat Txadiana d'Aigua i Electricitat
SONASUT	Societat Nacional de Sucre del Txad
SOTELCHAD	Societat de Telecomunicacions del Txad
SNER	Societat Nacional de Manteniment Vial
IPTTE	Iniciativa dels Països Pobres Molt Endeutats
FMI	Fons Monetari Internacional
FCFA	Franc CFA
BM	Banc Mundial
SCT	Societat Civil Txadiana
FAS	Facilitat d'Ajust Estructural
FASR	Facilitat d'Ajust Estructural Reforçat
FRPC	Facilitat per a la Reducció de la Pobresa i el Creixement
DSRP	Document Estratègic de Reducció de la Pobresa
ENRP	Estratègia Nacional de Reducció de la Pobresa
CCSRP	Col·legi de Control i de Vigilància de Recursos Petrolers
CPPN	Comissió Permanent del Petroli de Djamena
GRAMP-TC	Grup d'Investigacions Alternatives i d'Orientació del Projecte Petroli Txad-Camerun

Comentario [M2]: Caldria desglossar aquestes sigles també.

INTRODUCCIÓ

1.1 Termes de referència escollits i monitorització del treball

En el nom d'Intermón Oxfam, i en el marc del seu programa «**Bon govern a través del petroli**», el consultor s'ha desplaçat en missió tècnica a Djamena, del 18 al 29 de juliol del 2004, amb dos **grans objectius**, segons els termes de referència escollits:

- a. Dinamitzar el debat en el grup d'experts txadians implicats en el procés (economistes, politòlegs), aportant-los una visió externa sobre altres models de seguiment d'altres països i donant suport a la seva reflexió sobre el mecanisme de control que ha d'implantar-se.
- b. Produir un document d'anàlisi crítica de l'ENRP i el model de seguiment de la seva implantació amb recomanacions pràctiques.

En matèria d'**objectius més específics** esperàvem:

- a. Un estudi comparatiu de les estimacions sobre l'ENRP i del pressupost del 2004 (primer any d'aplicació de l'ENRP i dels ingressos del petroli) i, en particular, en el sector prioritari de l'educació.
- b. Els compromisos concrets per part de l'Estat en termes d'educació i viabilitat dels compromisos adoptats, en funció de les disponibilitats financeres estimades.
- c. Una descripció i anàlisi del procés de seguiment de la implementació de l'ENRP en l'àmbit nacional, regional i local, i oportunitats de participació brindades a la societat civil.

Intermón Oxfam n'espera tres **resultats** específics:

- a. Un document d'anàlisi crítica de l'ENRP, dedicat de manera específica al sistema de control i a la seva implantació en el sector de l'educació, amb conclusions i recomanacions.
- b. La participació en les reunions i tallers de treball organitzats amb els membres de la societat civil que fan el seguiment de l'expedient, amb l'objectiu d'animar.
- c. La participació del consultor al taller de restitució que explica als membres de la societat civil les principals conclusions, així com les recomanacions sobre l'enfocament que cal adoptar.

S'han aconseguit els objectius des d'una perspectiva general. No obstant això, l'autor vol subratllar que les desviacions que poden detectar-se en l'anàlisi, amb relació als termes de referència escollits, es poden explicar pel caràcter d'intent i d'acció pionera de la missió.

1.2 Metodologia de treball

S'han estudiat una desena d'expedients, incloent-hi l'ENRP, l'estudi del Sr. Banat i certs documents oficials de l'FMI i del BM. A continuació, s'ha dut a terme una missió en el terreny durant deu dies, durant els quals el consultor ha fet diverses entrevistes, reunions i sessions de treball amb actors estratègics, i ha recollit encara més documents per analitzar, en particular el pressupost del 2004 i el pressupost programa del sector de l'educació. L'informe es basa, doncs, en una síntesi de tots aquests elements.

EL TXAD ENFRONT DE LA IPTTE, L'ENRP I EL PROGRAMA PRESSUPOSTARI

2.1 Les relacions del Txad amb l'FMI i el BM

Amb un *ingrés per capita* valorat en 248 dòlars per a l'any 2003, el Txad és un dels països més pobres del món. Malgrat el seu *ingrés* en l'era petrolera, el Txad seguirà optant únicament a paquets d'ajuda concessionària, és a dir, que estan fora dels circuits financers normalitzats. Això fa que la situació financera de l'estat sigui d'una gran dependència amb relació als fluxos provinents de les institucions de Bretton Woods i els seus satèl·lits, com el BAD.

Com a conseqüència d'això, des del 1994 les grans línies de la política econòmica del Txad depenen en gran manera de l'FMI i el BM. Segons els documents consultats relatius als diversos préstecs de les dues institucions, la influència és molt forta.

Malgrat que l'FMI i el Txad hagin mantingut relacions en els anys vuitanta, en el marc dels crèdits FAS anuals, en el 1987, 1989 i 1990 va caler esperar la devaluació de l'FCFA el gener del 1994 perquè les relacions s'intensifiquessin mitjançant alts crèdits. La tutela de les decisions en matèria de política econòmica es va fer llavors evident. Així, doncs, l'FMI va establir un programa de control de la implantació de polítiques de despesa entre l'octubre del 1994 i el juny del 1995.

Entre el juliol del 1995 i el març del 1999, es va implantar un programa emmarcat en la FASR. Els resultats de l'esmentat programa van portar a negociar un nou programa de tres anys que, en el marc de la FRPC, va començar el gener del 2000 i es va allargar fins al gener del 2004, és a dir, un any més, gràcies a una pròrroga del compromís. Aquest marc es va veure reforçat per tres crèdits anuals CAS del BM entre el 1996 i el juny del 1999.

L'ajust fiscal ha reduït el dèficit realment, en particular gràcies a un augment dels ingressos. Cal assenyalar igualment el canvi de l'estructura de despeses, en la qual els apartats de sanitat, educació, afers socials, transport i obres públiques han estat desenvolupats. Sigui com sigui, l'ingrés fiscal amb relació al PIB no ha sobrepassat mai el 9,1% (2003). Així, el pes de l'estat en l'economia segueix sent feble. Tot i la millora de l'atribució de recursos del pressupost públic, l'ajust fiscal no es va aturar quan es va produir l'epidèmia de fam del 2000. Cal destacar, d'altra banda, la dependència de l'estat respecte de l'ajuda exterior, que ha assolit el 4,9% del PIB l'any 2000.

Des del punt de vista de les estratègies de desenvolupament, cal indicar que les polítiques de privatització han ocupat sempre un lloc destacat en els programes d'ajust estructural. S'han privatitzat empreses estratègiques com els bancs públics, la companyia d'aigua i d'electricitat STEE, o SONASUT (sucre). La companyia estratègica més gran, CotonChad, s'està privatitzant. En efecte, avui dia, únicament CotonChad, SOTELCHAD (telefonía), SNER (manteniment vial) i l'empresa que gestiona els drets de trànsit aeri segueixen sent empreses públiques. Sense deixar de banda la necessitat de racionalització de la gestió d'empreses públiques, no hi ha una relació provada entre privatització i reducció de la pobresa. És a dir, l'objectiu de la reducció de la pobresa es veu sempre sotmès a l'ajust estructural.

Cal subratllar la *rationale* del pas d'un marc FASR a un marc FRPC. El setembre del 1999, després de les grans crítiques contra els resultats de les polítiques imposades per l'FMI i el BM durant els anys noranta, les dues institucions van centrar els seus instruments en la reducció de la pobresa, i van deixar l'ajust estructural en un segon pla, almenys des d'un punt de vista formal. En realitat, la denominació «ajust estructural» desapareix i, per exemple, la Facilitat d'Ajust Estructural Reforçat es veu substituïda per la Facilitat de Reducció de la Pobresa i el Creixement. Si analitzem detalladament els termes de referència d'aquests nous instruments, l'objectiu de l'ajust estructural, encara que camuflat, segueix present, emmarcant l'objectiu de la reducció de la pobresa.

Comentario [M3]: No deu voler dir "FAS"?

2.2 Els fons vinculats a la IPPTE

Si es vol comprendre la importància de la IPPTE per al Txad cal posar-la en context. La reducció del deute ha condicionat l'adopció de certes polítiques, de manera que no és neutra.

Des del 1996, i sota la pressió del G7, l'FMI i el BM han accedit a alleugerir el deute multilateral dels països molt pobres i sobreendeutats, per portar-la a nivells que es consideren sostenibles. Arran de les limitacions constatades en els líndars de sostenibilitat definits en el marc original, el juny del 1999 les condicions per tenir accés als beneficis es van afloixar. A més, el setembre del 1999, a la reunió ordinària de les dues institucions, es va acordar que l'alleugeriment del deute estaria també subjecte a l'elaboració participativa i l'aplicació d'un Document Estratègic de Reducció de la Pobresa.

Un país ha de complir una sèrie de criteris per poder optar a aquesta ajuda.

- Cal que únicament sigui elegible per optar a una ajuda concessional per part de l'FMI i del BM.
- Ha de fer front a un nivell d'endeutament insostenible, fins i tot després que es posin en marxa mecanismes tradicionals d'alleugeriment del deute com en el cas de Nàpols (les condicions acordades el 1994 i segons les quals els països amb pocs ingressos poden beneficiar-se d'una reducció del deute extern elegible en un 67%).
- Ha d'haver aplicat una sèrie de reformes i de polítiques econòmiques sanes en el marc de programes abonats per l'FMI i el BM.

Dels 41 països¹ (incloent-hi el Txad) examinats per a la iniciativa PPTE, 36 han estat decretats elegibles com a resultat de l'aplicació d'aquestes regles. La participació d'aquests països en la IPPTE pot dividir-se en dues fases.

Primera fase

Per poder optar a la reducció del deute, el país ha de disposar d'un programa d'ajust i de reformes abonat per l'FMI i el BM i l'ha d'haver aplicat durant **tres anys**. La República del Txad ha estat elegible en la Iniciativa el **juliol del 2000**. En aquell moment, l'FMI i el BM van acceptar també el Document Estratègic de Reducció de la Pobresa de caràcter provisional, a què el govern del Txad els va sotmetre.

Durant l'esmentat període, i quan ja és elegible, el país segueix obtenint alleugeriments del deute per part del Club de París i d'altres creditors públics i privats, així com una ajuda financera amb condicions concessional per part dels donants i institucions multilaterals.

Al final d'aquesta primera fase, es porta a terme una anàlisi de sostenibilitat del deute amb la finalitat de determinar la situació d'endeutament extern del país. Si la ràtio del deute extern segueix estant per damunt del 150% de les exportacions en valor actual net després d'haver-hi aplicat els tractaments tradicionals del deute, el país pot ser elegible per a una ajuda en el marc de la Iniciativa. És llavors quan el país arriba al **punt de decisió**.

En el punt de decisió, els consells directius de l'FMI i del BM decideixen formalment si un país és elegible o no i la comunitat internacional es compromet a proporcionar l'ajuda suficient, des d'aquell moment fins al **punt de consecució**, en assolir la major part de la reducció, perquè el país deutor aconsegueixi l'objectiu de sostenibilitat del deute calculat en el punt de decisió.

El Txad va obtenir el punt de decisió el **maig del 2001**, tot i la promesa de l'FMI i del BM de declarar l'arribada al punt de decisió per a l'any 2000, com a conseqüència de la declaració d'elegibilitat del juliol. Això es deu als errors constatats en l'aplicació del programa FRPC de l'FMI, en la segona meitat de l'any, i en particular als problemes relacionats amb la transparència de la gestió dels poders públics. Com indica el document conjunt de l'FMI i del BM publicat en arribar al punt de decisió, han sorgit quatre limitacions:

a. El govern no ha assignat els 25 M de dòlars com a prima als sectors prioritaris, que era el que estipulava la Llei núm. 001/pr/99 sobre la gestió dels ingressos petrolers. L'octubre del 2000 es va saber que al voltant del 60% de la prima havia estat assignat a sectors no prioritaris, la meitat dels quals s'havien destinat a defensa com a

Comentario [M4]: Vol dir "paràgraf"?

¹ Angola, Benín, Bolívia, Burkina Faso, Burundi, Camerun, República Centreafricana, Congo, República Democràtica del Congo, Costa d'Ivori, Etiòpia, Gàmbia, Ghana, Guinea, Guinea Bissau, Guyana, Hondures, Kenya, Laos, Libèria, Madagascar, Malawi, Mali, Mauritània, Moçambic, Myanmar, Nicaragua, Níger, Uganda, Rwanda, Sierra Leone, São Tomé i Príncipe, Senegal, Somàlia, Sudan, Tanzània, Txad, Togo, Vietnam, Iemen, Zàmbia.

conseqüència d'una represa de l'activitat militar al nord del país. Tot plegat sense la deguda autorització del Col·legi de Control i de Vigilància de Recursos Petrolers i sense seguir les pautes pressupostàries establertes.

b. Hi ha hagut despeses no previstes en el pressupost ordinari que ni tan sols han estat registrades.

c. No s'han dut a terme correctament algunes licitacions, com ara la de Sédigui. Malgrat que les esmentades irregularitats es puguin explicar per les grans dificultats energètiques que coneix Djàmena, com és el cas de Sédigui, les autoritats de l'FMI i del BM es mostren preocupades pels temes relatius al bon govern.

d. Pel que fa a l'esfera fiscal, el dèficit va arribar als 7,4 mil milions de francs CFA, amb relació al 0,7 programat per l'FMI.

Al final de l'any 2000, el govern es va comprometre a corregir les desviacions respecte a l'FMI. Cal subratllar que l'acceleració de la reforma de CotonChad per privatitzar-se formava part dels esmentats compromisos. Això palesa la falta de neutralitat de la reducció del deute. D'aquesta manera, el maig del 2001 s'arriba al punt de decisió i es dona pas a la fase següent.

Segona fase

Els creditors del Club de París poden atorgar un alleugeriment provisional cas per cas entre el punt de decisió i la data esperada del punt de consecució, amb una taxa d'anul·lació del 90%, amb una variació de la base en funció del cas.

És en aquest moment que es brinda l'ajuda residual a través d'una reducció de l'estoc del deute elegible fins a una taxa del 90% en valor actual net per part dels creditors del Club de París (o més, si escau) i la resta de creditors, en particular l'FMI i el BM, que han de fer un esforç similar.

Nombrosos creditors bilaterals han anunciat que concedirien també anul·lacions del deute més enllà de les que realitzen en el marc de la IPPTE.

L'any 2000, el valor del deute extern del Txad ascendia a 1.060 milions de dòlars, dels quals més de la meitat (56,1%) corresponen a obligacions concretes amb l'FMI (7,4%) i el BM (48,5%). En el punt de decisió, es va decidir que el Txad, amb la finalitat de fer sostenible el deute segons els criteris establerts, rebria un alleugeriment total de 260 milions de dòlars, un 30% aproximadament del seu deute total. L'alleugeriment del BM seria de 68 milions de dòlars durant 15 anys; i el de l'FMI, de 18 milions de dòlars durant 7 anys. Fins a arribar al punt de consecució, l'ajuda provisional serà equivalent a l'1% del PIB. La major part de l'alleugeriment arribarà alhora que la revisió de l'aplicació de l'ENRP, passat un any, cap a finals del 2004.

Per arribar al punt de consecució també cal que el DSRP sigui elaborat de manera participativa i que s'apliqui satisfactòriament almenys durant un any. Després de dur a terme una avaluació positiva del BM i de l'FMI, un any després de l'aplicació del document, s'assoleix el **punt de consecució**.

Encara no s'ha arribat a l'esmentat punt de consecució. En principi, i segons l'opinió dels tècnics del BM, el govern està en bon camí (vegeu annex I) i es considera que disposarà de recursos addicionals cap a mitjans del 2005.

Els fons que s'havien d'assignar al pagament del servei del deute s'ingressen en un compte en la BEAC de Djàmena, i es transfereixen després als diversos ministeris prioritaris relacionats amb la reducció de la pobresa. L'FMI, en el seu últim informe de febrer del 2004, va apuntar que una part dels fons no havia arribat al compte del BEAC.

2.3 L'ENRP

L'ENRP, la seva formulació i la seva implantació formen part de l'eix central de les relacions entre el govern del Txad i les institucions de Bretton Woods. Després dels canvis instrumentals esdevinguts el setembre del 1999 en les dues institucions, es va incloure el Txad en l'expedient dels DSRP com a condició de l'alleugeriment del deute, i també per seguir gaudint dels fons dels creditors.

El comitè del BM i de l'FMI va aprovar, el juliol del 2000, una ENRP provisional que incloïa els principals eixos estratègics de desenvolupament a mitjà termini, atès que es preveia una ENRP definitiva per a mitjans del 2001. La realitat de la complexitat d'un procés que havia d'implicar diversos actors i una negociació amb Washington ha endarrerit en dos anys la versió final de l'ENRP.

S'ha constatat un cert nombre de deficiències en el procés d'elaboració de l'esmentat document. D'una banda, l'ENRP pretén ser de caràcter participatiu, però el marc de les discussions s'ha inscrit en una lògica preimposada. Segons nombrosos actors de la societat civil, tot estava decidit abans de començar els debats. El caràcter participatiu de la formulació de l'ENRP està en dubte, com ho posa de manifest el treball correctament documentat de G. Maoundonodji sobre la implicació de la societat civil txadiana en tot aquest procés.² Per tant, cal preguntar-se quin és, doncs, l'interès de les institucions de Bretton Woods a presentar els processos d'elaboració de les diferents ENRP com a processos participatius.

Comentario [M5]: La referència bibliogràfica al peu potser s'ha de mantenir en castellà?

Una de les crítiques permanents sobre el *modus operandi* dels programes d'ajust estructural va ser el fet que havien estat elaborats a Washington sense parlar esment de les necessitats dels pobres i ni tan sols del govern concernit. Aquests programes eren el fruit d'una concepció molt mecànica de les societats i no s'adaptaven a la realitat. A més, l'arrogància dels funcionaris d'aquestes institucions impedia que es llancesin processos consultatius en col·laboració amb els actors estratègics locals. La constatació, passat el temps, de les limitacions d'aquest *modus operandi*, a partir de les denúncies de la societat civil i l'acadèmia, ha portat a buscar mecanismes de participació. En tot cas, i basant-nos en l'experiència del Txad i d'altres països africans com el Senegal, aquests mecanismes de participació en l'elaboració de les DSRP constitueixen més aviat un mitjà de legitimació del que ja ha estat estipulat que no pas un mitjà de construcció participativa de veritables estratègies de reducció de la pobresa.

S'ha constatat *in situ* una segona deficiència, que és la inexistència d'una base estadística suficient per programar correctament l'ENRP. Encara que en els documents preliminars es va preveure dur a terme una investigació sobre la pobresa amb la finalitat de fer un diagnòstic vàlid atesa l'elaboració de l'ENRP, no es va tenir accés a aquesta investigació. L'ENRP es va veure formulada a partir de les dades de l'ECOSIT (95-96), EDST (97) i EMT (98), com la primera investigació principal. S'ha implantat un ECOSIT II, que actualment es troba en fase d'exploració estadística, per la qual cosa no es pot fer ús encara dels resultats. Segons l'INSEED, cèl·lula que s'encarrega de l'ECOSIT II, els resultats estaran disponibles a finals del 2004, però segons els tècnics del PNUD els esmentats resultats estaran llestos més tard.

L'any 2004, el Ministeri de Planificació, Desenvolupament i Cooperació ha creat la cèl·lula de l'INSEED amunt esmentada, anomenada Cèl·lula Tècnica per al Seguiment de l'Avaluació de l'Estratègia Nacional de Reducció de la Pobresa. La seva tasca consisteix a crear una sèrie d'indicadors de seguiment de l'ENRP. Passat un any de la implantació d'aquesta última, la cèl·lula encara està dissenyant el sistema d'indicadors sense que s'hagi avançat de manera quantitativa, per la falta de mitjans per dur a terme les investigacions en el terreny. Inicialment es van preveure 208 indicadors, un nombre massa ambiciós que van haver de reduir els tècnics de la Cèl·lula a 40-50, amb la finalitat d'igualar-los als d'altres països on s'havia implantat una DSRP.

La tercera deficiència de l'ENRP és el seu grau d'apropiació per part del govern. Segons el president del Comitè de Direcció de l'ENRP, l'adopció d'un marc macroeconòmic prevista en l'ENRP és exclusivament fruit de la voluntat de l'FMI, tot i els vuit mesos de negociacions; el marc definit en última instància és el de l'FMI. En el transcurs de les entrevistes s'ha pogut constatar un sentiment que l'ENRP no correspon a una estratègia txadiana, ja sigui del govern o de la societat civil.

Des del punt de vista de les finances públiques, aquestes es veuen influïdes per tres grans processos en el Txad:

- a) la iniciativa PPTE
- b) l'aplicació de l'ENRP
- c) la riquesa petrolera

² *Informació de l'avaluació de la implicació de la societat civil txadiana en el procés de l'elaboració de l'ENRP*. Banc Mundial, Oficina del Txad. Abril del 2002.

Ja hem comentat aquests tres grans processos. Els processos *a* i *b* estan estretament relacionats, de manera que la formulació de l'ENRP esdevé una condició prèvia, tal com hem subratllat anteriorment, per gaudir de l'alleugeriment del deute en el marc de la IPPTE.

Quant als ingressos petrolers, constitueixen la gran oportunitat del Txad avui dia per tenir recursos capaços de desencadenar un procés de desenvolupament. Però cal assignar aquests recursos. És a dir, cal «donar un marc» als futurs fluxos financers. Aquest ha de ser el paper de l'ENRP.

La societat civil txadiana no ha atorgat la importància necessària al procés d'elaboració i a la implantació de l'ENRP. I, no obstant això, sí que en té, perquè abraça els grans eixos de l'estratègia i dels programes de les polítiques públiques del govern per al període 2003-2006. Les deficiències detectades en el marc de la participació de la societat civil i de l'apropiació de l'estratègia pels quadres governamentals han contribuït en gran manera a reforçar el protagonisme ja important del Banc Mundial.

Així mateix cal avisar que no hem d'esperar gaire de l'ENRP des de la perspectiva del desenvolupament. Les estratègies de lluita contra la pobresa que han estat implantades en els organismes financers internacionals constitueixen més aviat una resposta enfront de la pèrdua de legitimitat, derivada dels fracassos dels plans d'ajust estructural implantats en el món des dels anys vuitanta.

A més, si s'analitza amb precisió la conceptualització del desenvolupament subjacent en les estratègies del Banc Mundial, és patent que no es renuncia de cap manera als principis d'ajust estructural. El triangle de privatització, desregulació i obertura persisteix efectivament. El desafiament de les ENRP consisteix a conjugar l'ajust estructural amb la reducció de la pobresa i la globalització.

L'ajust estructural, tal com ha estat concebut, estimula l'avenç de la globalització. En particular, l'èmfasi en l'obertura i la privatització atreu les inversions estrangeres, autèntic motor de la globalització. Les estratègies de reforma institucional conegudes com a «bon govern» tenen com a principal punt de referència la creació d'un bon entorn institucional que permeti la lliure circulació dels capitals. Això exigeix seguretat jurídica en les inversions internacionals, uns drets de propietat clars, un sistema judicial transparent, un sistema financer connectat amb les xarxes financeres internacionals, un aparell administratiu eficaç i una bona gestió dels assumptes i les finances públiques. El fet d'exigir la democràcia com a part de la sèrie de mesures per al «bon govern» va ser un procés posterior, dels anys noranta, fruit d'una forta pressió internacional, del final de la guerra freda, i d'un progrés de la cultura democràtica a tot el món.

2.4 La visió estratègica del Txad en l'ENRP

La deficiència més important de l'ENRP, i que mereix que se li dediqui un apartat, és la falta de visió estratègica del país a llarg termini. Encara que hi hagi un enfocament per sectors que afecta els sectors prioritaris (sanitat, educació i infraestructures), no hi ha una visió global del país per al futur. Falta un exercici d'imaginació per formular un pla a llarg termini. Al Senegal, per exemple, l'existència d'una ENRP no ha exclòs l'existència d'un pla a llarg termini de deu anys, cent per cent senegalès.

El marc macroeconòmic previst segueix, gairebé sense variacions, les directives del que es coneix com el *Consens de Washington*, que confereix un paper a l'estat limitat al camp de la promoció del desenvolupament industrial i agrícola.

No s'ha entès correctament l'entorn regional en l'ENRP. Atès que un dels elements estratègics del desenvolupament que va sorgir amb força en la dècada passada és la integració regional, resulta almenys sorprenent que s'ometi en l'ENRP. El mateix passa amb el gran pla per a l'Àfrica per al futur pròxim, el NEPAD, que ni tan sols ha estat esmentat.

Tota l'estratègia de desenvolupament continguda en l'ENRP es basa en polítiques internes sense tenir en compte aspectes internacionals, com les deficiències estructurals en les relacions Nord-Sud o l'entorn econòmic en certs mercats com el del cotó, amb un preu mundial massa baix, la qual cosa planteja problemes a les nombroses famílies txadianes que depenen d'aquest recurs.

2.5 Les relacions entre l'ENRP, el pressupost ordinari i els pressupostos de programa per sectors

Des del 2001 i a partir dels acords amb l'FMI, en particular al camp de la gestió pública, l'accés a la informació relativa al pressupost ordinari ha millorat de manera considerable. L'any 2001, per primera vegada, la llei sobre el pressupost general de l'estat es presenta sota una classificació funcional (per sectors) de despeses. A més, vénen desglossades les quanties assignades a la inversió en despeses corrents.

Per a determinats sectors estratègics –en particular l'educació, la sanitat i la infraestructura vial– el govern ha començat a preparar la programació pressupostària a mitjà termini (tres anys). Després de la revisió dels tres pressupostos programa abans esmentats, el que s'assigna a l'educació, per a el període 2004-2006, és l'únic que constitueix el resultat d'un bon exercici de planificació participativa amb els diferents actors implicats en el sector educatiu.

D'altra banda, cal destacar els esforços que el govern ha dut a terme per simplificar els procediments relatius a les licitacions per augmentar la taxa d'execució pressupostària, és a dir, millorar la taxa d'absorció, la qual cosa esdevé un aspecte d'importància cabdal en l'era petrolera, atès que les disponibilitats de fons augmentaran a curt termini. El problema que es pot observar és que la transparència, simplificació i millora dels procediments pressupostaris no emanen d'una veritable voluntat política governamental, sinó de la pressió que hi exerceixen els creditors que volen participar en la construcció d'una societat civil que pugui controlar l'acció de l'Estat per la seva banda. En realitat, això s'inscriu en el discurs del bon govern.

Amb la finalitat d'aportar els elements crítics sobre aquest punt, cal considerar anar més enllà del control de la gestió pressupostària i fer pressió a escala política per dissenyar els pressupostos que necessita el Txad, i no els pressupostos que satisfacin les condicions imposades per l'FMI. Per exemple, es valora massa estretament la prudència fiscal i monetària. Això es pot explicar perquè rere el concepte de *prudència macroeconòmica* implantat existeix tota una anàlisi teòrica de base neoliberal. De manera que sovint caldrà afluixar la imposició d'equilibri pressupostari en cas de necessitat.

Pel que fa a les relacions entre el pressupost i l'ENRP, la majoria dels actors entrevistats opinen que el pressupost no ha estat creat d'acord amb les indicacions de l'ENRP. Les antigues inèrcies i capacitats d'absorció guien el procés d'assignació en els ministeris dels fons addicionals procedents del petroli o de la IPTTE.

El pressupost general per a l'any 2004 ha estat fixat en 448,264 mil milions de francs CFA en concepte d'ingressos; d'aquesta quantitat, 18,299 mil milions de francs CFA provenen de l'alleugeriment provisional concedit en el marc de la iniciativa PPTE. Es preveuen unes despeses per una quantia de 491,329 mil milions de francs CFA: 54,583 destinats a l'educació; 40,536, a la sanitat; 40,495, a l'agricultura; i 94,777, a obres públiques i transport. L'activitat econòmica de l'estat des del punt de vista de la despesa suposa un 25,3% del PIB.

LA SCT ENFRONT DE LES IMPLICACIONS DE L'ENRP

3.1 El paper de la SCT en el seguiment pressupostari

Però, així, per què hauríem d'interessar-nos per l'ENRP? Sense un pla de desenvolupament consensuat, ampli, amb una visió precisa del que els txadians defineixen com «un model de desenvolupament per al seu avenir», l'ENRP proporciona un marc de polítiques públiques bastant precís, amb compromisos financers i operatius, la qual cosa ofereix una oportunitat a la SC txadiana de pressionar el govern d'acord amb els compromisos de l'ENRP.

Atesa la fragmentació de la informació i l'escassa experiència en matèria de seguiment pressupostari dels nostres socis, cal enfocar amb precisió l'esmentat seguiment. Si l'experiència surt bé, es traduirà en punts positius per seguir diversos expedients.

Pel que fa al seguiment dels ingressos petrolers, ja hi ha organitzacions de la societat civil que se n'ocupen, com ara la CPPN, i fins i tot els organismes mixtos de control, com el CCRSP. A això s'afegeix que l'IO disposa d'un programa específic de seguiment dels ingressos petrolers. Així, doncs, cal enfocar l'anàlisi cap al pas de l'ENRP vers els pressupostos programa i el pressupost ordinari. De fet, tenint en compte la prioritat d'Oxfam en el camp de l'educació, cal adreçar l'anàlisi a aquest camp. Es pot observar, a més, que la planificació continguda en el pressupost programa relatiu al sector de l'educació (2004-2006) és més precisa que la dels altres pressupostos programa a què hem pogut tenir accés.

3.2 El paper de la SCT en la reconducció de l'ENRP

Un eix de treball que caldria tenir en compte és la revisió de l'ENRP, prevista per al 2006. L'ENRP no constitueix una veritable alternativa enfront de les polítiques d'ajust estructural; les seves deficiències des d'un punt de vista conceptual són grans, tal com ha subratllat el Sr. Banat. A la seva feina, poden afegir-se els comentaris enviats (vegeu els annexos). A més, i com posa de manifest un document del Banc Mundial mateix, el procés d'elaboració de l'ENRP implantada en la pràctica no permet afirmar que hagi existit un procés autènticament participatiu.

Cal no oblidar que les grans línies contingudes en els diversos DSRP han estat fixades internacionalment, a Washington. El *sourcebook* és el que ha guiat el procés de conceptualització, lluny de les necessitats dels països implicats.

Així, pot ser de gran utilitat seguir els debats internacionals sobre els DSRP en els diferents llocs web disponibles. I, si fos possible, caldria assistir a les trobades regionals organitzades a l'entorn dels DSRP.

3.3 El paper d'Intermón Oxfam en el suport a la SCT al llarg de tot el procés

D'uns anys ençà, se'ns presenta una crítica de les polítiques preconitzades per l'FMI i el BM. L'interès demostrat per les polítiques de reducció de la pobresa no pot amagar el veritable objectiu de les dues institucions: l'ajust estructural. Encara que les condicions dels préstecs en aquests últims anys siguin menys dures que abans, la liberalització, l'obertura i les privatitzacions encara constitueixen la base de les polítiques proposades.

La direcció de les polítiques proposades als DSRP es decidirà únicament en terreny internacional, de manera que és recomanable donar suport a les campanyes internacionals sobre les reformes de les polítiques preconitzades per les institucions de Bretton Woods.

CONCLUSIONS I RECOMANACIONS

4.1 Conclusions principals

- a. La societat civil txadiana gaudeix d'una escassa experiència en l'anàlisi d'estratègies del BM i de l'FMI, principals actors exteriors implicats en l'ENRP.
- b. El govern ha emprès la formulació i la implantació de l'ENRP com a condició per a la reducció del deute, i així pot tenir accés a més recursos financers, sense implicar-se realment en el seu contingut.
- c. El camí cap a un bon govern, tal com el concep el BM, amb el suport del BM i l'FMI, no és el fruit d'una evolució política del país implicat.
- d. La societat civil txadiana és un actor feble com a conseqüència de la contínua inestabilitat política del país i, per tant, de la falta d'una pràctica democràtica en les estructures polítiques del país.
- e. La riquesa petroliera i la seva gestió ha obnubilat la societat civil txadiana i el govern, i els ha fet deixar de banda la dimensió estratègica de l'ENRP.
- f. El pressupost programa del sector de l'educació (2004-2006), en el marc de l'ENRP, permet que es porti a terme un seguiment de les despeses públiques en aquest sector.

L'anàlisi de tots aquests elements reconstituït d'aquesta manera crida a fer els **comentaris avaluatius** següents:

- a. L'ENRP, en si, sorgeix més aviat de la voluntat i de les estratègies del BM i de l'FMI. Forma part de les polítiques d'ajust aplicades a tot el món del desenvolupament, i no és una bona estratègia de desenvolupament per al Txad, ja que existeix una falta de visió estratègica a llarg termini.
- b. La participació del govern i de la societat civil txadiana en la formulació i la implantació de l'ENRP ha estat molt feble.
- c. L'ENRP ofereix un marc difícil de seguir per a la societat civil txadiana, atesa la baixa qualitat de la seva formulació.
- d. La societat txadiana no ha comprès plenament la importància de l'ENRP.
- e. Tot i que les possibilitats de seguiment s'han augmentat aquests últims anys, encara hi ha dificultats tècniques, estadístiques i polítiques.
- f. La reconducció de l'ENRP i l'ajust estructural per part del BM i de l'FMI tindrà lloc únicament en terreny internacional. La pressió que es pugui exercir des del Txad serà insuficient.

4.2 Recomanacions per a la societat civil txadiana sòcia d'Intermón Oxfam

En l'àmbit estratègic

- a. Entendre plenament el context de l'ENRP. És a dir, les noves conceptualitzacions del desenvolupament per part del BM i de l'FMI, i la monitorització de la reducció del deute en el marc de la Iniciativa dels Països Pobres Molt Endeutats.
- b. Emprendre un procés d'aprenentatge al camp del seguiment pressupostari i atribuir-li recursos.
- c. Establir un diàleg amb associacions dels països que hagin implantat una ENRP a la regió, en particular a Camerun, Nigèria i República Centreafricana. L'objectiu és doble: d'una banda, aprendre i compartir les diverses experiències de la societat civil; i, de l'altra, sumar esforços per pressionar el BM i l'FMI per obtenir unes

polítiques més adaptades a l'objectiu de la reducció de la pobresa. En aquest sentit, Internet ofereix grans oportunitats.

d. Comprendre perfectament les implicacions del concepte de *bon govern* utilitzat en el Txad, que és, d'altra banda, el del BM.

En l'àmbit operatiu

e. Rebre el suport de creditors per finançar els possibles intercanvis explicats anteriorment.

f. Seguir l'assignació de fons procedents de la IPPTE en el pressupost ordinari per al 2004 i pròximament per al del 2005. La majoria de l'alleviament del deute estarà disponible en el pressupost del 2005. El que estava disponible en els pressupostos 2001-2004 només era un alleugeriment provisional.

g. En la revisió de l'ENRP, programada per al 2006, preparar-se per exigir un document participatiu, més vàlid des d'un punt operatiu i, sobretot, estratègic, amb una visió integrada del Txad a llarg termini.

4.3 Recomanacions per a Intermón Oxfam

a. Participar en les campanyes internacionals existents per a la reconducció de les ENRP i les polítiques relacionades, per exemple a l'Eurodad o al Fòrum Social Africà.

b. Promoure i donar un marc al diàleg internacional dels seus socis txadians amb grups implicats en els expedients de l'ENRP.

c. Abonar i donar un marc als socis de la societat civil txadiana en la consolidació de les seves capacitats.

d. Comprendre plenament les particularitats de la societat civil africana en general i txadiana en particular, amb la finalitat de conèixer els límits d'aplicació del concepte de *societat civil*.

e. Comprendre plenament el concepte de *bon govern* d'acord amb l'ús oficial, amb la finalitat de donar-li la dimensió correcta.

DOCUMENTS CONSULTATS I POSATS A DISPOSICIÓ D'INTERMÓN OXFAM

Rapport de mission au Chad et au Cameroun (Juliol 2004). Groupe International Consultatif: Montréal. Disponible a <http://www.gic-iag.org>.

Chad: Statistical Appendix (Abril 2004). IMF Country Report, núm. 04/115. International Monetary Fund.: Washington. Disponible a <http://www.imf.org>.

Chad. Decision Point Document for the Enhanced Heavily Indebted Poor Countries (HIPC) Initiative (Maig 4, 2001). IDA et FMI: Washington. Disponible a <http://www.imf.org>.

Report of the First Year of Implementation of the Poverty Reduction Strategy Paper (Abril 2004). Mali.

Rapport d'Avancement de la Mise en Œuvre du DSRP. Senegal.

Bottom of the Barrel, Gary I. et al., Catholic Relief Service: Baltimore, juny 2003.

Budget-programme éducation

Rapport d'évaluation de l'engagement de la société civile Chadienne dans le processus d'élaboration de la ENRP. Banque Mondiale, bureau au Chad. Abril 2002.

Manuel de procédures. Collège de Contrôle et de Surveillance des Ressources Pétrolières (CCSRP). Desembre 2002.

Cycle Budgetaire.

África camina. Chabal, P. i Daloz JP. Bellaterra, 2000, Barcelona.

LLISTA DE LES PERSONES ENTREVISTADES

Gilbert **MAOUNDONODJI**, coordinador del GRAMP/TC.

Lydie **BEASSEMBA**, encarregat dels programes del GRAMP/TC.

Ali **HISSEINE**, coordinador del secretariat encarregat del reforç de les capacitats nacionals (SENAREC), Ministeri de Promoció Econòmica del Desenvolupament i de la Cooperació.

Monique **NGARALBAYE**, encarregada del programa del secretariat encarregat del reforç de les capacitats nacionals (SENAREC), Ministeri de Promoció Econòmica del Desenvolupament i de la Cooperació.

Thérèse **MÉKOMBÉ**, vicepresidenta del Col·legi de Control i de Vigilància dels Recursos Petrolers (CCSRP).

Joël **TOKINDANG**, economista del despatx del Txad del Banc Mundial.

Charles **DONANG NINGAYO**, representant resident interí, despatx del Txad del Banc Mundial.

BOUKINEBE, Unió Sindical del Txad, president de la CPPN.

Sarah **RIMMINGTON**, becària, Catholic Relief Service.

Marguérite **DOMAYA**, assistent de programes, Catholic Relief Service.

Maoura **ADOUMBÉ**, becari economista, Cèl·lula Tècnica per al Seguiment i l'Avaluació de l'ENRP (Institut Nacional d'Estadística, d'Estudis Econòmics i Demogràfics, Ministeri de Planificació, Desenvolupament i Cooperació).

Ouagadjio **BANDOUMAL**, estadígraf demògraf, coordinador de la Cèl·lula Tècnica per al Seguiment i l'Avaluació de l'ENRP (Institut Nacional d'Estadística, d'Estudis Econòmics i Demogràfics, Ministeri de Planificació, Desenvolupament i Cooperació).

Comentario [M6]: Vol dir "estadista"? O "estadistic"?

DOUMDÉ, president del Comitè de Pilotatge de l'ENRP, Ministeri de Planificació.

Keumaye **IGNEGONGBA**, representant resident interí de la Unitat de Lluita Contra la Pobresa (PNUD).

Banat **MAMOUD**, economista consultor.

Condicions de punt de consecució exigides pel BM el desembre del 2003

<p>Document d'Estratègia de Reducció de la Pobresa (DSRP)</p> <p>Preparar el DSRP i garantir la seva implantació de manera satisfactòria durant almenys un any, com ho ha definit l'avaluació conjunta dels serveis del Fons i del Banc Mundial de l'informe sobre el progrés anual preparat per les autoritats txadianes.</p> <p>Estabilitat macroeconòmica</p> <p>Mantenir l'estabilitat macroeconòmica i implantar de manera satisfactòria el programa abonat per la FRPC.</p> <p>Bon govern</p> <ul style="list-style-type: none"> • Presentar un progrés satisfactori en matèria de gestió de la despesa pública amb la finalitat de facilitar la identificació i el seguiment de les despeses destinades a la reducció de la pobresa, incloent-hi la implantació de la cadena de despeses simplificada i informatitzada durant un mínim de sis mesos. • Adopció d'un nou codi de mercats públics i dels seus decrets d'aplicació, publicació d'un butlletí trimestral sobre els mercats públics, dur a terme una auditoria dels cinc mercats públics atribuïts el 2001, adopció de la Llei de reglament per a l'any 2000 abans de l'adopció de la Llei de finances de l'any 2003, entrada en funcions efectiva dels jutges dels tribunals mercantils de les cinc ciutats més importants. • Adopció i implantació durant almenys un any d'un pla d'acció (preparat conjuntament amb el Banc Mundial i l'FMI) i d'una estratègia per al bon govern. <p>Sectors prioritaris</p> <p><u>Sanitat</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Fer operatiu almenys un 75% de tots els districtes i centres sanitaris enfront del 68% del 1999. • Assolir una taxa de vacunació de DTC3 d'almenys el 40% enfront del 35% del 1999 i assolir una taxa de parts assistits per personal qualificat d'almenys un 20% enfront del 15% del 1998. <p><u>SIDA i IST</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Augmentar la venda de preservatius per part 	<p><i>DSRP adoptat el 4 de juny del 2003</i></p> <p><i>En curs</i></p> <p><i>Cadena de despeses simplificada implantada i informatització limitada llançada a partir de l'1 de gener del 2002. Circuit integrat de la despesa en procés d'implantació. Primeres entrevistes SSDD per als sectors d'educació i sanitat acabades el maig del 2002. Plans d'acció en curs. S'han publicat números del butlletí trimestral fins al final del segon trimestre del 2003. Nou codi d'atorgament de mercats públics adoptat l'octubre del 2003 i signat pel Cap d'Estat. Auditories ex post dels mercats públics atribuïts el 2001 i 2002 conclusos. Les lleis de reglament per al 2000 i 2001 han estat sotmeses al Parlament, però sense l'informe corresponent de la Cambra de Comptes, amb la qual cosa no han pogut ser examinades. No s'han construït encara els tribunals mercantils de Moundou, Sahr i Abéché. Construcció en curs per a Djamena i Bongor. S'hauran de nomenar i formar en paral·lel els jutges i assessors. Caldrà elaborar una llei sobre el funcionament dels tribunals mercantils perquè es transmeti al Parlament el mes de març del 2004. SNBG i pla d'acció finalitzats i adoptats l'agost del 2002.</i></p> <p><i>El 80% dels districtes i el 75% (enfront del 64% el 2001) dels centres de salut operatius el 2002. Taxa de vacunació DTC3 estimada en un 47,8% al final del setembre del 2003; taxa de parts assistits per personal qualificat en els CS públics i hospitals d'un 18,2% l'octubre del 2003.</i></p> <p><i>2,425 milions de preservatius venuts el 2001 (augment d'un 8%) i 4,662 milions venuts el 2002. Vendes al final de juny del 2003: 2,409 milions (6 mesos). El tractament de les ulceracions genitals al final d'octubre de 2003: 8.173 casos; el tractament de les uretritis purulentes ha disminuït a 14.770 casos el 2001; a 13.550 casos, el</i></p>
--	--

<p>de MASOCOT en almenys un 25% amb relació als 2,239 milions, aproximadament, del 2000.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Augmentar el tractament de les ulceracions genitals en almenys 30.000 casos per any, enfront dels 12.000 casos del 1998 i el tractament de les uretritis purulentes en almenys 40.000 casos per any, enfront dels 21.000 casos del 1998. Disminuir la prevalença de la sífilis entre les dones embarassades del 6% del 1998 a un màxim del 4%. 	<p>2002; i hauria de baixar a 11.000 casos el 2003. La taxa de prevalença de la sífilis entre les dones embarassades ha disminuït del 5,7% el 2001 al 3,44% el 2002.</p> <p><i>Taxa d'escolarització del 55% per a les noies i del 88% per als nois el 1999-2000, i del 58,7% per a les noies el 2000-2001. No hi ha hagut progrés en el que es refereix a la taxa de repetició de curs el 1999-2000. Taxa de repetició del 24 per cent el 2000-2001 [xifres per actualitzar].</i></p>
<p><u>Educació</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Augmentar la taxa d'escolarització a almenys un 61% per a les noies i un 89% per als nois, enfront del 50% i al 84%, respectivament, el 1998-99. • Reduir la taxa de repetició de curs del 26% el 1998-99 a, com a màxim, un 22%. 	<p><i>El 54,6% de la Xarxa Nacional Permanent és accessible al llarg de l'any al final del 2002; el 56%, al final de l'octubre del 2003. Caldria arribar a un 61,4% al final del 2003 (eix Abéché-Sudan).</i></p> <p><i>L'accés a l'aigua potable era del 29% al final del 2002 gràcies a la realització de 1.826 perforacions, la rehabilitació de 270 perforacions i la construcció de 45 pous en pobles. Ha augmentat al 35% el 2003.</i></p>
<p><u>Infraestructures de base</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Assolir el punt en què el 50% de la xarxa nacional permanent sigui accessible durant tot l'any, enfront del 80% d'una xarxa nacional permanent que no es pot utilitzar durant els 3-5 mesos de l'estació de pluges. 	<p><i>D'un total de 16.000 carretes per vendre, se n'han distribuït 11.000, de les quals 3.456 s'han venut al final de l'octubre del 2003, la qual cosa representa un augment de la taxa d'equipament del 0,43%. Un mercat en curs de 2.500 carretes. El producte de la venda alimenta un fons de material agrícola per comprar i posar en venda les carretes el 2004.</i></p>
<p><u>Desenvolupament rural</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Augmentar l'accés a l'aigua potable a almenys un 32%, enfront del 27% del 2000.</i> • <i>Augmentar la taxa d'equipament en carretes de les explotacions agrícoles en almenys un 26% enfront del 24% de l'any 2000.</i> • Per als ramaders, augmentar almenys en un 10% el nombre de punts d'aigua de pasturatge, enfront dels 1.138 punts del 2000. 	<p><i>61 pous previstos finançats pel PPTE. 17 pous i 2 perforacions en curs (exercici del 2001), mercat atribuït el 2002 per dur a terme 27 pous nous i rehabilitació de 10 pous, mercat en tràmits de selecció per a 5 pous el 2003.</i></p>